

til at svare eller lade være dermed, ligesom han selv mener, det tjener hans Sag bedst, naar man i en meget væsentlig Grad indskrænker Benyttelsen af Vare-tægtsfængsel, naar man saa at sige fra første Færd og i næsten alle Tilfælde stiller en Forsvarer ved den sigtedes Side, er det ganske klart, at Tilvejebringelsen af Oplysninger i Sagen, Beviset for den sigtedes Skyld, hvis han er skyldig, bliver af en helt anden Natur og meget vanskeligere end under det nuværende System. Og da er det, at Politiet faar en ganske anden og meget mere omfattende Opgave end det har nu, idet det bliver Politiets Sag at skaffe alle de Oplysninger til Veje, som skulle kunne afgøre, hvorvidt den sigtede er skyldig eller ikke. Men deraf følger ogsaa, at det bliver nødvendigt at have en væsentlig større Politistyrke til Anvendelse i Strafferetsplejens Tjeneste end den, man har nu. Det er noget, man har haft et klart Blik for i begge de nedsatte Kommissioner. I den første Kommission, hvis Betænkning fremkom i Halvfjerdserne, var der stillet Forslag om et vist Minimum af Politi i Købstæderne, Handelspladserne og paa Landet uden for Kjøbenhavn. I Kommissionsbetænkningen, som forelagdes her i Rigsdagen forrige Vinter, var der ligeledes et Forslag om en Minimumsgrænse for Politiet i Købstæderne, Handelspladserne og paa Landet uden for Kjøbenhavn. Fordringerne vare der noget skærpede i Henseende til Antallet.

Da vi havde Sagen til første Behandling i Fjor udtalte jeg, at Kommissionsforslaget ikke havde ramt ganske det rigtige, idet det efter min Mening ikke var rigtigt at sætte et Minimum for Størrelsen af det Politi, som Justitsministeren skulde ansætte, men at man burde sætte et Maksimum derfor, idet der kunde være Egne, hvor det kunde blive nødvendigt at ansætte saa meget Politi, som Kommissionsforslaget foreslaar, medens der kunde være andre Egne, hvor man kunde nøjes med væsentlig mindre. Kommissionens Forslag burde derfor efter min Mening ændres paa dette Punkt. Jeg maa maaske i denne Forbindelse sige, at om jeg har forstaaet det ærede Medlem for Odense (Nanke) rigtig, har han misforstaaet Lovforslaget. Thi det ærede Medlem havde gjort en Beregning over, at der i den Jurisdiktion var een Betjent, medens der skulde være tre, og at der i den kun var 2, medens der skulde være 5 osv., men det er en ren Fejltagelse. Det ærede

Medlem skulde have sagt: i den Jurisdiktion er der een, og efter Forslaget kan der blive 3, hvis det findes nødvendigt. Og hvis jeg, som sagt, har opfattet det ærede Medlem rigtigt, vare alle hans Eksempler gale, undtagen hvor det drejede sig om Købstædernes Politi, hvor han holdt paa, at der skulde være flere end det, Kommissionen har ment at burde fastsætte, og mere end foreslaaet her i Forslaget.

Nu har jeg forstaaet det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen), der optraadte som Ordfører for det Flertal i Udvalget, der har stillet Ændringsforslag til § 90, saaledes, at han i og for sig erkendte, at der under den ny Retsplejeordning i alt Fald vilde blive mange Steder, hvor en Forøgelse af Politiet vilde blive nødvendigt, men at Uenigheden bestod i, at Flertallet vilde have, at Amsraadene og Kommunalraadene skulde bestemme, hvor meget Politi der skulde være i hver Syssel, medens jeg mener, at det er nødvendigt ikke at gaa længere bort fra Kommissionens Forslag, end at det bliver Justitsministeren, der bestemmer, hvor meget Politi der er nødvendigt paa de forskellige Steder. I den forskellige Maade, hvorpaa Lovforslaget og Ændringsforslagene ændre Forholdet, ser jeg en meget væsentlig og real Forskellighed. Jeg frygter nemlig den Mulighed, som i alt Fald er til Stede for, at det i mange Tilfælde, hvor en Forøgelse af Politiet vil vise sig nødvendigt, vil blive meget vanskeligt eller umuligt at faa de paagældende Kommunalraad til at bevilge, hvad der er nødvendigt. Efter Ændringsforslaget skulle Udgifterne til Politiet uden for Kjøbenhavn betales med $\frac{3}{4}$ af Statskassen og $\frac{1}{4}$ af Amtsfonden eller for Købstædernes Vedkommende af Kommunalkassen. Nu vide vi meget godt, at Amsraadene og Kommunalraadene uden for Kjøbenhavn ere meget sparsommelige, og det er kun rosværdigt, at de ere det, og det er noget, som har min fulde Tilslutning, fordi det er de kommunale Skatteyderes Penge, det gaar af; men derfor føler jeg mig ogsaa overbevist om, at det Hensyn, at man vil blive nødt til at forhøje de kommunale Udgifter ved Ansættelsen af mere Politi, i mange Tilfælde vil komme til at veje saa stærkt hos de paagældende Raad, at det vil overskygge den Side af Sagen, at det, som set fra det offentlige Side bør være afgørende, er at faa det nødvendige Politi, men heller ikke mere, for at opretholde Retssikkerheden. Og saa er det en Selvfølge, at naar man stiller sig paa det